

[Christmas Møller.]

højtærede Minister, om han da vil kunne gaa med til et begrænset Ansvar. Ogsaa dette vil det være naturligt at svare paa. Jeg finder, at den Affattelse, Lovforslaget har faaet i Landstinget, er rigtig, thi jeg ønsker ikke at begrænse Ansvaret. Naar Staten griber saa voldsomt ind, maa Staten naturligvis ogsaa tage en Risiko.

Den højtærede Justitsminister mente endelig, at jeg ikke skulde have anvendt Udtrykket „mørt“, forstod jeg, og sagde, at „skørt“ kunde man i hvert Fald ikke kalde Ministeriet — jeg forstod paa den Maade, den højtærede Justitsminister sagde det, at det i hvert Fald var et Problem, der kunde diskuteres.

Rasmussen (Gylling): Det ærede Medlem Hr. Krag var tilsyneladende noget opskræmt over, at den højtærede Justitsminister ikke skulde have faaet tilstrækkelig Underretning om, hvilken Behandling vi gav dette Lovforslag i Udvalgsrådet i Aftes. Jeg maa dertil sige, at Mødet sluttede med, at Mindretalspartierne fastholdt Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det behandles i Dag, og det er altsaa Grundlaget for Behandlingen i Dag. Jeg har ikke i Sinde at udgive nogen Erklæring om, paa hvilken Maade det radikale Partimøde er forløbet, og vil ikke indlade mig i nogen Forhandling om, hvorledes Udvalgsrådet forløb, og heller ikke om de Tilbud, der ogsaa fra vor Side er givet. Det forekommer mig, at naar hver af Parterne har fastholdt sin Stilling, er det lidt ved Siden af nu at diskutere, hvad der er sagt eller ikke sagt i Udvalget og i Partimøderne.

Nissen: Til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vil jeg kun sige, at jeg talte ikke for at forgifte Forholdet mellem Sønderjylland og det øvrige Land, jeg talte netop for at faa ophævet den Forgiftning, som psykologisk set er til Stede.

Olufson: Jeg ønsker at sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at man kan ikke bortforklare den Kendsgerning, at Landstingsudvalget har ligget med dette Moratorieforslag i omtrent 3 Maaneder. Man kan ikke ved at henvise til Landbokommissionen, der ganske vist behandler Spørgsmaal, som vedrører baade den indre og den ydre Gæld, borttage det Ansvar, som Landstingsflertallet har.

Jeg ønsker endvidere at sige, at man vender Spørgsmaalet en lille Smule paa Hovedet. Det ærede Medlem Hr. Krag

søger at give det Udseende af, at det er Staten, der ønsker at gribe ind i Forholdet mellem Kreditor og Debitor, medens Forholdet jo i Virkeligheden er det, at der ligger et stærkt Krav fra begge Sider til Statsmagten om, inden Juni Termin er udløbet, at have skaffet en Ordning for Juni Termin, saaledes at Tvangsauktionerne kan aflyses, og det er dette Krav, der bliver imødekommet fra Statens Side. Men det berettiger ikke til, at man saa fra Kreditors Side siger, at man saa ogsaa skal indtræde i Risikoen.

Maa jeg saa til Slut sige overfor det ærede Medlem Hr. Krags Udtalelse om, at man fra Venstres Side er gaaet saa langt i Aftes med Tilbud, at det, man gjorde fra Venstres Side med Hensyn til at give Lempelser, var ret beset en Fiktion og ikke andet, idet man tog alle de Sager ud, hvor der ikke var Spor af Risiko, men alle de Sager, hvor der var Risiko, dem lod man blive tilbage, dem skulde Staten overtage.

Hans Hansen: Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at det er en Brist i min Æresfølelse og i min Retsbevidsthed, naar jeg kan mene, at Staten kan skride ind overfor Erhvervslivet uden at erstatte. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem: Prøv at undersøge alle de Tilfælde, hvor Staten griber ind i Erhvervslivet uden at erstatte, saa vil det ærede Medlem ende i bundløs Inkonsekvens. Efter den Opfattelse vil det være umuligt for Staten at gribe ind overfor Erhvervslivet, uden at den skal erstatte Folk alle de Skatter, den tager fra dem, for det er nøjagtigt det selv samme Indgreb, der er Tale om. Men det ærede Medlem synes, at naar man sætter Kapitalen i Fare som Pant i danske Ejendomme, saa skal Staten erstatte, men naar den i andre Tilfælde griber ind overfor Folks Forhold, saa skal den kunne gøre det uden at erstatte.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hans Hansens Grundbetragtninger af Samfundsforsholdene behøver jeg ikke her nærmere at komme ind paa, de finder jo Udtryk ved alle Lejligheder, naar et Medlem af Retsforbundet taler fra denne Plads. Naar det ærede Medlem mener, at der ved det nuværende Skattesystem i al Almindelighed sker en saa overordentlig stor Uretfærdighed, at det endogsaa krænger Æresfølelsen efter det ærede Medlems Mening, saa spørger jeg: Hvor er Retsforbundets Skatteplaner i Forslagsform blevet af i denne Samling? Hvis det er det afgørende, for at Ret og Skel kan ske her i Landet og Handling finde Sted,